

W NIEDZIELĘ DNIA 12 GRUDNIA 1802.

Z Wiednia d. 4. Grudnia.

J. C. K. M. raczył C. K. rotmistrza, Wincentego Zesnera de Spitzenberg i Weinbergen, godnością C. K. podkomorzego naysaskawiey zaszczyścić.

O postępie dobroczynnego zakładu, zatrudnienia ubogiej klasy ludzi pracą po tutejszych rękodzielniach, można z następującego wypisu powziąć wyobrażenie.— W Lipcu t. b. było zatrudnionych ludzi 2994 w Sierpniu 2982, a w Wrześniu 3025, razem 9001 z dzienną płacą od 2 do 24 kr. Do pomnożenia tego dobroczynnego zakładu wielu znaczne poczynili składki. Wielu także rękodzielników żądało więcej do pracy ludzi.

Z Bukowiny donoszą, iż wczelie ostatniego trzęsienia ziemi, zapalił się także las w gorach okolicznych Hozulaku. W Czernowicach wiele domów przez trzęsienie ziemi uszkodzonych zostało. Z Ukrainy toż samo donoszą.

Z Zemlina d. 25. Listopada.

Mamy tu nayłagodniejszą jesień; w dzień przyświeca słońce, w nocy spada deszcz ciepły. Łagodna ta pora sprzyja nader ieficannemu siewom, które z pospiechem są odbywane. Z

tego powodu obiecujemy sobie nayurodzayniejszy rok przyszły. Rzeki nasze którym całe lato brakowało wody, mają iey teraz podobnym, i żywa się otworzyła żegluga.

Nasze siodmaki, które przed niełakiem czasem w Belgradzie i innych okolicach tureckich z wielkim nadatkiem brano, tak teraz spadły, że ich zaledwo po siedem kr. przyymują. Natomiast turecka moneta tak dalece poszła w górę, że nie tylko handel wstrzymany został, ale nawet wiele nieprzyzwoitości się dzieje. Dla zapobieżenia temu, wyszedł turecki ferman zakazujący pod karą śmierci wszelkiego lichwiarstwa monetą, i ten po wszystkich handlowych miastach tureckich ogłoszony został.

Z Warszawy d. 3. Grudnia.

Towarzystwo przyjaciół nauk na prywatnem swoim posiedzeniu przybrało do łona swego niektóre nowe członki, a między temi JW. J. X. Kosłakowskiego, biskupa Wileńskiego. Szanowny ten prałat swoim i współkolegów imieniem; na zachęcenia prezesa do dzielenia prac uczonych, odpowiedział mową, która dla piękności myśli ślachtetnych

uczucłow i gładkiego stylu zasługnie bydź wiadomą publiczności.

" Im chlubniejszy jest dla nas ten zaszczyt, któryście nam Szanowni Mężowie, przyjmując nas nowo przybranych do zgromadzenia waszego, uczynili, tem większą umysł nasz wdzięcznością i dziękczynieniem zajmiecie. Co do mnie, wyznaię, że on przewyższa moje zasługi i nawet nadzieię, i samey tylko waszey dobroci, przyiaźni i poślężenia jest skutkiem. Ale kiedy zastanawiam się nad ważnością tych obowiązkow, które ten zaszczyt ciągnie za sobą, kiedy rozważam obszerny i wielki zamiar Towarzystwa Przyiacioł nauk, i jego ustawy, wedle których ci tylko przybranemi do niego bydź maia, którzy albo przez swoje nauki, albo przez gorliwe ich rozszerzenie, przez wydoskonalenie lub okrziesanie jakiey gałęzi ięzyka słowiańskiego, albo przez jakie dokładne dzieło do rzeczy polskich stosowne, dobrze iuż są znanemi; nayżywszey uczucie radości, którą wiadomość o przyjęciu mnie do zgromadzenia, przyniesiona mi nstę przyzdującego JW. Biskupa Zenopolitańskiego w sercu moim wznieciła, miesza boiaźń i trwoga; lękam się, że bym ofiarowany mi zaszczyt, utrzymać, i wezwaniu waszemu godnie mogł odpowiedzieć. — Każdy bezwątpienia, kogokolwiek Oświeceni Mężowie przyjmiecie do społeczeństwa waszego, a tem samem do uczestnictwa chwały, która uczone prace wasze uwieńczy, przynosi do zgromadzenia wysokie światło, i zdadność do pracy, którey z Wami nie dzieląc, nie miałby prawa do tak świetnego chwały udziału; przynosi obfity plon nauki i wiadomości, w życiu swoim zebrany, albo dokonane iuż dzieła, które są dalszych rękoymią: ja niosę do niego samą chęć i gorliwość, samą cześć i uwielbienie nauk. — I mamże się odważyć przyiać ofiarowany mi zaszczyt? i mo-

gę bydź umieszczonym w towarzystwie przyiacioł nauk, z tego iedynie względu, że noszę w sercu moim mocne do nauk przywiązanie, że nie iestem nieczuły na ich przyjemność i wdzięki, że uwielbiam uczonych, zdumiewam się nad ich wynalazkami, i cześć powinną użytecznym ich pracom oddaie? — Lecz gdyby sama miłość nauk i ich uwielbienie, wstęp do towarzystwa waszego dawały, liczylibyście tyfiacami przybranych, honorowych, i dopuszczonych do niego. — Wszakże wyobrażam ia sobie, iesli mi wolno użyć takiego podobieństwa, świetny nauk przybytek, iak owę niegdyś poświęconą Odwiecznemu świątynię, w której różne były przedziały, i różni różne wyznaczone mieli dla siebie miejsca. A lubo przy samym chwały ostarzu, sam tylko naywyższy kapłan miał prawo stanąć, inni też do niego zbliżali się, w czasie ofiary, inni w pośrednim miejscu przedzieleni zastoną, inni stawali w przyfionku. Byli tam ofiarnicy, byli śpiewacy, byli usługujący ofiarom. A kiedy iedni opowiadali cuda Odwieczney Mądrości, i Boskim pieniem Boską głosili chwałę, inni w cichym milczeniu uwielbienia swoje z nimi łączyli. — Oddany obowiązkom stanu i urzędu, którego wierne sprawowanie, całego czasu wyciąga, a nie będąc z małej tych liczby, obdarzonych szczególnieyszymi przymioty i duszy dzielnością, którzy dzielić się na rozmaite prace i zatrudnienia, i wszystkim szczęśliwie dostarczyć zdołaią; naukom, którym całe życie oddać pragnąłem, ledwie iaką chwilę mogę poświęcić. — Zawsze atoli nauki są moią ucieczką i życia moiego stodyczą: nie znam nie w życiu miłego, czegoby one przyjemniejszym uczynić, nie znam gorczy, ani smutku, którychby ośłodzić i utłagodzić nie mogły. Do nich więc uciekam się w trudnościach i nieoddzielnych od stanu każdego dolegliwościach; w nich ochłodę, pocie-

chę, odetchnienie, i spoczynek znajduję. *Et gaudium mihi & solatium in literis, nihilque tam lætum quod his lætius, nihil tam triste, quod per has non sit minus triste. Itaque ad unicum doloris levamentum, studio confugio.* — Lecz któż tyle znać i cenić może, ile Wy Uczeni Mężowie, te słodycze i rozkosze duszy, i jakie nauki sprawują? dla kogoż te winne i nayszcześnie pociechy są zachowane, ieśli nie dla Was, którzyście dla nich dni wasze poświęcili, którzy tak gorliwie trudy i prace dla nich podejmiecie, którzy na wzor sławnych Greków, dowodzicie waszym przykładem, że nawet utrata politycznego iestestwa narodu, do zachowania i rozkrzewienia jego nauk, nie iest przeszkodą; którzy ciągną z naukami, miazami i mędrkami wszystkich narodow i wiekow, obcować macie sposobność, i tak ich macie dla siebie przychylnych i powolnych, że na wasze wezwanie, naysławniejszy pisarze wzorowi, którzy pierwsi byli nauczycielami świata, z głębi znikłych wiekow powstają i w słowiańską przybierają się postać, że z cieniow nieśmiertelnych przybytkow wywołują, Homer, Horacy, Wirgili, iakby na nowo odrodzeni, i do kraiu naszego przeniesieni, śpiewają ięzykiem słowiańskim. Dla Was są odkryte wszystkie skarby i tajemnice przyrodzenia, i te tysiące światow, które zawieszzone krążą nad nami. — A tak gorliwie i chwalebnie pracując dla rozszerzenia i pomnożenia światła nauk, pracujecie razem dla zachowania sławy i wieczney pamięci tego kraiu, który przed lat kilku był dla nas wszystkich wspólny; i dziś, kiedy smutna przeznaczenia kolej, rozłącza nas współziomków, przez sam tylko dozwolony nam związek nauk, przez iedność ięzyka i obyczajow, iest ieszcze wspólną naszą oyczyzną. — Szczególniejszą tey stolicy i mieysca tego iest chluba, że gdzie pierwsza i u nas

nayważniejsza w wieku zesztym, sposobu myślenia, mówienia, i nabywania nauk, prawa stanęła, dziś z tegoż samego mieysca czyste i wysoko już wyniesione światło nauk i umieiętności, rzuca na kray cały dobroczynne swoje promienie; gdzie była ustanowiona znana Europie całej magistratura, opiekująca się naukami, gdzie dla nich tak użytecznie pracowało towarzystwo elementarne, dziś powstało zgromadzenie przyjaciol nauk, złożone po części z Mężow, którzy szanowney tey magistratury byli współustanowicielami, i naywięcey w niey pracowali; a zkąd wychodziły urządzenia i przepisy dla akademii, dla szkół głównych i mniejszych, ztąd dziś naysiękniejsze dzieła dowcipu, i wzory dobrego smaku wychodzą. — Dla nas oddalonych ku północy, ta tylko pozostała chwala, że szkoła nasza główna litewska, powiększona niedawno przybytkiem sztuk wyzwolonych, rządzi się, utrzymuje i kray oświeca, wedle tychże samych ustaw, które iey magistratura edukacyyna nadała, że w całym wielkorządztwie litewskim, taż sama w szkołach powiatowych, która z iey woli była napisana nauka moralna, taż sama grammatyka ułatwiająca nie iuz tylko polskiego i łacińskiego, ale i innych ięzykow naukę, którey czi godny pisarz, co dopiero przyjaźni i naukom iest powrocony; taż sama sztuka myślenia, matematyka, fizyka i wymowa, która iest tworem mędrcom narodowych i zagranicznych, iest uuczana; taż sama nauka obyczajowa dla ludu, wszkołach parafialnych, z zalecenia mego iest dawana, którey autora gdy opiekujemy nigdy dosyć nie odżałowaną stratę, duch jego cnotliwy zastużoną odziedzicza iuz nadgrode, a przyjaźń i wymowa godną duchow niebieskich pochwałą, uczyniła go nieśmiertelnym na ziemi. Wreszcie dla strzeżenia we wszystkim dobrego porządku i dozoru, wzno-

wioną była w kraju naszym konmilla, która jeśli wyborem osob i wiadomością rzeczy, wyrownac pierwszy nie mogła, gorliwością swoią i usilnym staraniem, prawidła iey i ustawy święcie zachowywała, szkołę główną w dawniejszey iey świetności, i szkoły powiatowe pomnozone, i całą młodzi edukacją utrzymała, aż do tey nayspomyślniejszey dla nauk chwili, Kiedy Alexander I. troskliwy o dobro i szczęście licznych państw swoich i ludów, nieprzeftając na tem, żeby narody, którym panuje, za ięgo tylko rządow nayskawszych były szczęśliwe, iecz pragnąc i do odległych ich pokoleń, przez nauki rozszerzone i upowszechnione ich światło, trwała przeniesć szczęśliwość, też samę w stolicy ogromnych państw swoich ustanowił magistraturę. — Co gdy na tym mieyscu przywodzę, rozumiem, że dla Przyjaciół nauk, dla szanownego Męza, którego pracy i gorliwości o sławę narodową, pierwszy rys edukacyney magistratury winniemy, że dla sprawiedliwych, iey czynow i ustaw, wielbicelow, miła wiadomość, ani zgromadzeniu temu obcą przynosze. Owszem z tego co namieniłem, wielką wzięby można do prac uczonych pobudkę, gdyby przyjaciele nauk i młodzież, dzielnym ich przykładem zagrzana, w własnym swym sercu, i w własney chwale, zachęcenia nayspotężniejszego do nich nieznaydowali. Prace i dzieła uczonych są naydroższym skarbem i dziedzictwem wszystkich narodow i wiekow, z których one w miarę ich oświecenia i zbiegu okoliczności pożytkują. Skarb ten może byđ do czasu ukryty, dziedzictwo to może byđ szczęśliwszym pokoleniom zachowane: ale dzięki Opatrzności, dożyliśmy już wieku, w którym śmiało twierdzić możemy, że odtąd nauki nigdy z namysłu, zagładzone i zatracone nie będą. — Zapadły już nazawsze w ciemną i bezdenną wiekow przepaść okropne owe

czasy, w których płody rozumu i nayszacowniejsze składy umiejętności ludzkich, skazane na zniszczenie, ogniem płonęły. Oświecone dziś narody cenie ie wedle ich wartości umieją: zwycięzkie, wydzierają ie sobie nawzajem, i jak naydroższą i naysiękniejszą zdobycz, do krajow swoich przenoszą. — Dziś naukami i uczonemi sami Monarchowie nafi opiekują się: wznawiają, zachęcają, i utwierdzają zgromadzenia uczonych, dozwalają każdemu pracować i szukać sławy, w tym nauki rodzaju, do którego kto więcey w sobie chęci i żdatności czuje; dozwalają do ich państw nowo przyłączonym, zachować i utrzymać, co im po stracie oyczyzny naydroższego pozostało: nauki, ięzyk i obyczaj. — Z tak pogodney pory oświecenia, i skawszego rządow dozwolenia, umieliście Uczeni Mężowie korzystać, przedsięwzięliście wielkie i niesmiertelną sławę wam gotując dzieło: wydobyć z cieniow zapomnienia i ukrycia, naysławniejszych przodkow naszych prace uczone, i własnemi ie pomnożywszy, te świetne i szacowne sławy narodowey obraży, żeby kiedyżkolwiek, wszystko niszcącego czasu, i zawistnych szczęściu naszemu losów, nie stały się łupem, te wieczne myślenia i sądzenia o rzeczach pamiątki, te bostwa domowe, z powszechnego oyczyzny naszej uratowane pożaru, złożyć w świątyni pamięci. — Tak niegdyś narod ów ginący, który przeżył wszystkie swoje nieszczęścia i klęski, kiedy mu dozwolono odstawić na nowo świątynią Niesmiertelnemu, użył wszystkich sił swoich i gorliwości, przyspieszał dniem i nocą przedsięwzięte dzieło, ani wprzod przestał pracować, aż uyrzał świętą budowę skończoną. Mnie jeśli słabe siły za niarow waszemu w czymkolwiek usłużyć, i pracującym około wystawienia poświęconego sławie narodowey przybytku, jakożkolwiek dopomodz dozwoją, poczytam się za

najszczęśliwszego, żebym tylko tak chlubnego zaszczytu, jaki mi uczyniliście, Uczni Mężowie, w przyjęciu mnie do Zgromadzenia Waszego, mogli się stać godnym. „

Z Konstantynopola d. 26. Października.

Między tureckim i angielskim wojskiem, będącym jeszcze w Egipcie, zachodzi wielka nienawiść. Zaszło nawet pomiędzy nimi wiele krwawych kłótni, i angielski generał widział się bydz przymuszonym żądać dla własnego bezpieczeństwa powrotu niektórych szanów około Alexandryi, które był Turkom odstąpił, lecz ci odmowili; tym czasem Anglicy są jeszcze Panami miasta Alexandryi.

Gdy dwory madrycki, neapolitański i rząd bawarski otrzymały pozwolenie od rosyjskiego dworu, iż ich kupieckie okręty mogą prowadzić handel do rosyjskich portów na czarnem morzu, tutejszy zatem poseł rosyjski, generał Tamara, podał Porcie notę popierając żądania tych dworów o wolną żegluzę na czarnem morzu. Pošta nię jest z swej strony zbrojna pozwolenia im tey korzyści, byleby tylko inne za to otrzymała nadgody.

W Monitorze paryzki czytamy następującą wiadomość z Kairu pod d. 12 Października: — Turecki basza w Kairze, który przybrał tytuł wice króla, fortyfikuje z wielkim pośpiechem pałac, w którym tu niegdyś Bonaparte mieszkał, obawiając się oblężenia Bejow, którzy już zajęli wyższy Egipt, Faium i prowincyę Atfieli, i aż do piramid podieżdżają. Pięć razy raz poraz pobite zostały wojska wice króla od Bejow. — Anglicy znajdują się ciągle w Alexandryi w liczbie 4000 pod dowództwem generała Stuarta. Między Anglikami i Turkami panuje największa niezgoda. Anglicy zdają się utrzymywać stronę Mameluków; dodają im broni i amunicyi. Turcy mają 3000 ludzi w Damiecie, 2000 w Rozecie,

a 20,000 w Kairze. Systema podatkow, które francuzka armia w Egipcie zaprowadziła, utrzymało się, lecz podatki potrojone zostały. — Z Mekki donoszą, iż Szeik tamtejszy umarł; jego wnuk i stry ty toczą z sobą o rządy wojnę.

Z Ratuszony d. 22. Listopada.

Na d. 9 ob. Laforet i baron Bühler podali znowu deputacyi krotką notę, w której mówią, iż wkrótce oczekują uchwały deputacyi względem ostatecznego urządzenia wynadgrożeń; iako też względem tymczasowego utrzymania kamery Wetzlarskiej. Przydali jeszcze niektóre odmiany względem Xcia Leiningen, zakonu maltańskiego i helweckiej Rzephey; główne jednak punkta planu wynadgrożeń co się ich dotyczy, zostają nienaruszone. — Na posiedzeniu dnia 20 zatrudniła się deputacya powyższym przedmiotem, który może dnia iutrzejszego ukończony zostanie.

Względem mającego tu wkroczyć elektorsko-arcykanclerskiego wojska w liczbie 300 ludzi, dla obciążenia tutejszego miasta, opactw i klasztorow, wydał tutejszy magistrat pod dniem 19 obwieszczenie o szasłej rzeczy zmianie, napominając wszystkich, ażeby się do tego stanu rzeczy stosowali i przy wchodzie wojsk przystoynie się zachowali.

Cesarskie pełnomocnictwo wstawilo się w nocie swojej na d. 16 deputacyi podaney, za wielu osobami duchownego stanu o wyznaczenie im pensyi.

Z Paryża d. 22. Listopada.

Wczorayszy Monitor mieści w sobie: „Ob. Bruyeres adiutant generała Leklerka przybył tu z St. Domingo, skąd d. 10 Października wyjechał. Generałowie Leklerk, Dugna i Rochambeau są na czele swych wojsk i zupełnie zdrowiem się cieszą. Czas dżdzyty tego roku 14 dniami późniey niż zazwyczaj

nałapał, a choroby w Kapie nadzwyczajnie się srożą. D. 7 Paźdz. pierwsze spadły deszcze i uwolniły śródek wyspy od chorób. Jenerał Leklerk zebrał już na rozbrojonych murzynach 45,000 karabinow, które w zbrojowniach złożono, a jeszcze spodziewa się 15,000 dostać. Jeden jenerał murzyński nazwiskiem Belair zbuntował się i zebrawszy kilkaset rozbojników spalił kilka plantacyy na płaszczynach; schwytano go i rozstrzelano. W mieliącu Fruktydorze pokazało się między Murzynami wielkie poruszenie. Gdy bowiem uyrzeli śpitale nasze chorymi napełnione, a żołnierz republikański dla nieznośnego gorąca nie mógł się z leży wychylić, śmiałość ich doszła do wysokiego stopnia. Półk polski d. 2 Września do St. Domingo przybyły okazał w ściganiu buntowników nie pospolitą odwagę. Jenerał Leklerk we wszystkich okolicznościach zachował zawsze krew zimną, i ten rodzaj odwagi, który polityka zdobi. W czasie powszechney choroby odwiedzał wszystkie śpitale i koszary, i starał się, ile to w mocy jego być mogło, zmniejszyć okropne skutki szerzący się żołącowey gorączki. Pani Leklerkowa nie chciała opuszczać osady oświadczając się, że dopoty z St. Domingo nie wyiedzie, poki nieustaną choroby, aczkolwiek jest przekonana, że iey troskliwość nie potrzebna jest dla małżonka. Na naglące zaś proźby męża i przyjaciół odpowiedziała: że *Siostra pierwszego konsula umieć powinna w obozie umierać.* Wojska z Kartageny i Roszefortu jeszcze tam nie przybyły, powinny jednak około dnia 13go Paździcznika stanąć. Spodziewamy się, że podczas deszczow nastąpi w powietrzu odmiana zbawienna dla wojsk naszych, a dla Murzynow szkodliwa. „

Czytamy jeszcze w Monitorze telegraficzną wiadomość z Brestu pod d. 20 Listopada :

“ Okręt Latorsz przybył tu z Martyniki po 55 dniowey podróży, i przywiozł wiadomości o tey osadzie nader pomyślne. „

Brat jenerała Mortiera, kommandanta paryzkiego, umarł na naturalną ospę w r. 23 życia swego.

Część deputowanych szwajcarskich już się zgromadziła w Paryżu, których deputacya z 15 osób złożona miała n ministra Talleyranda audyencyą.

Dzienniki nasze donoszą, że owdowiała Xżna parmeńska otrzymała od Króla katolickiego 150,000 piastrów pensyi roczney. Kazała ona między uboństwo parmeńskie 50,000 piastrów rozdać.

Stany walezyjskie przystały deputacyą do Bonapartego z podziękowaniem za wyniesienie ich kraiku do godności udzielney Rzepltey. Ma być na cześć iego corocznie d. 5 Września uroczystość obchodzona.

Kancelarye woiennego ministrowstwa zostały na nowo urządzone. Ponieważ ten minister tylko w wyznaczonym czasie może audyencye dawać, zatem znajdujący się pod nim jenerał brygady Douzelot i 4 adiutanci daią codziennie audyencye jenerałom i officyrom i zdaią rapporta ministrowi.

Sławny malarz Dawid pracuje teraz nad obrazem, wystawiającym Leonidasa z 300 Spartańczykami broniącego Termopilow przeciw całej perskiej potędze. Ukończa on także wielki obraz wystawiający Bonapartego iako powszechnego pokoiodawcę.

W Genui d. 18 Bruimera, (9 Listopada) nasz minister Salicetti dawał wielką ucztę, na której Doża i arcybiskup się znajdowali.

Plebani tych miast, których prezydentow sam pierwszy konsul mianuje, są plebanami pierwszego rzędu. Plebani ago rzędu mogą być wyniesieni do pierwszego, gdy położą zasługi, i będą od biskupow zalecanymi.

Biblioteka
 Kartownicze wymyślili przynierze po-
 koiu świeżo zawarte między modniami pa-
 ryzkiemi i ludźmi dobrego gustu londyńskiemu.
 Pierwszy artykuł jest w tych wyrazach: "Od
 dnia dzisiejszego będzie pokoy, dobre porozu-
 mienie i przyjaźń między ubiorem greckim i
 sukniemi wieku Krolowej Elzbiety; między
 materyami liońskiemu i maślinami indyyskie-
 mu; między przeftrońmi sukniemi i elegan-
 ckiemi tunikami; między szerokiemi kieszenia-
 mi dam angielskich i pięknymi fraszkami fran-
 cuzkich. „

Z Rzymu d. 7. Listopada.

Oftatniej niedzieli i następującego po niej
 poniedziałku iako w dzień WW. SS. Oyciec
 S. słuchał mszy S. w kaplicy pałacu Quiri-
 nał. Całe S. kollegium, tudzież jeńeratowie i
 prałaci zakonnici znajdowali się na tym nabo-
 żeństwie. Przy tronie Papiezkim asystowali
 kardynałowie dyakonowie Doria i Consalvi.

Król Jmć Sardyński przeniesie w krotce
 swoje mieszkanie z naszej stolicy do Velletri,
 miasteczka w kampanii rzymskiej leżącego o
 28 mil włoskich odległego.

Donoszą z Neapolu że margrabia de Trevi-
 gno Pasca nadzwyczajny minister Króla Jmć
 Sardyńskiego do dworu Neapolitańskiego,
 przybywszy do tej stolicy miał wstępny au-
 dyencyą, na której zaufalne listy Królowi Jmć
 oddał.

Z Liworna d. 12. Listopada.

Wice admirał barawski de Winter był
 w Trypolu i zawarł z tem państwem pokoy,
 mocą którego da Hollandyja baszy w poda-
 runku 80,000 hiszpańskich piastrow, z któ-
 rych 20,000 natychmiast, a resztę za 6 mie-
 sięcy zapłaci, nadto dawać będzie po 7000
 piastrow rocznego podarunku. Procz tego da-
 li Hollendrzy baszy 120 beczek prochu i mno-
 stwo lin.

Wypis z listu iednego Anglika:

Gdybyśmy teraz opuścili Egipt, Beio-
 wie opanowaliby go natychmiast, ponieważ
 wszędzie Turkom klęski zadają. Szczęściem
 jest dla nas, że nasze siły w kupie stoją,
 inaczej zazdrość Turkow stałaby nam się
 szkodliwą. Pomordowali oni wielu żołnierzy
 naszych i ieden sztyldwach został na stano-
 wisku zabity, gdy iedną Arabkę przeciw na-
 trętney chuci Turczyńna zastał; zło czynca
 iednak aczkolwiek wysokiego był urodzenia,
 bo z krwi Mahometa pochodził i zielony tur-
 ban nosił, został schwytany, i na żądanie lor-
 da Kapana uduszony.

Z Hagi d. 27. Listopada.

D. 23 t. m. poseł Cesarski baron Felz był
 przez ministra zewnętrznego ob. van Goesa
 dyrektoryatowi przedstawiony i oddał listy
 zaufalne.

Ob. Apostool wyiechał w charakterze je-
 neralnego kommissarza związkow handlowych
 do Anglii.

Z Teneryfy pod d. 6 p. m. donoszą, że
 tam przybyła nasza flotta wysłana do przy-
 ładka dobrej nadziei i opatrzywszy się w
 wodę i żywność wyszła w dalszą podróż pod
 żagle.

Onegdaj po południu powrócił tu oby-
 Hultmann z Berlina. Mowiono że tam znako-
 mita osoba w charakterze nadzwyczajnego
 ambasadora wyiedzie, teraz atoli zapewniaią,
 że ob. Hultmann na swoim miejscu zosta-
 nie.

W 9 roku republikanckim urodziło się
 w Paryżu 19,703 dzieci, umarło osób 20,255;
 a zaślubiono par 3,842; w roku zaś 10 liczba
 narodzonych wynosi 21,300, umarłych 19,
 585, a zaślubiono par 2,604. W r. 9 było roz-
 zwodow 808, a w r. 10 było ich 910.

Wyszła d. 5 Sierpnia z Texlu do na-
 szych zachodnioindyyskich osad z wojskiem

eskadra, przybyła d. 2 Października do wysp Kanaryjskich.

Zawarta d. 14 Listopada przez ob. Hulmana w Berlinie ugoda, przez którą Prusy nam ustępują Sawenaeru, Huysenu, i Malburga ma być w przeciągu 4 tygodni ratyfikowana. Na mocy 6 artykułu tej umowy, odstąpienie ma w 3 miesiącach być skuteczni-
one. Rzplta bawarska przyjmie na siebie wszystkie długi zabezpieczone na tych klu-
czach, odbierze wszystkie potrzebne akta, a
obadwa mocarstwa ułożą się po przyjacielsku względem spraw handlowych i innych in-
teressów.

Dziennik amsterdamski donosi, że jenerał Lasn zostanie na nowo pełnomocnikiem w Lizbonie.

Z Moguncyi d. 22. Listopada.

W naszych gazetach czytamy myśl następującą: Od dawnego czasu Wezuwiusz i Etna nie wyrzuciły lawy. Gdyby to dobroczynne działanie natury było nastąpiło, tedy może w wschodniej Europie nie byłoby trzęsienia ziemi.

Na mocy konsularnego wyroku duchowni nie mogą być na liście przysięgłych mieszczeni, ci zaś którzy się już na niej znajdują, wymazanymi będą.

Z Norembergi d. 27. Listopada.

W gazetach naszych czytamy: "Zwielu odmian, które za sobą sekularyzacyjne po-
ciągnęły najbardziej tyka Rzeszę zupełne prześluczenie rady Xzcey. Przez ustąpienie lewego brzegu Renu zginęło 6 świeckich, a 9 duchownych głosów. Dotychczas katolicy mieli głosów 54 dziś ich mają tylko 30. Przeciwnie protestanci przez odstąpienie Montpe-
liardu tracą tylko głos jeden, ale też za to przybywają nowe przez uzyskanie Hildes-
sheymu, Paderbornu, Monasteru, Erfurtu i Eichsfeldu dla Prus, które mając dotąd 8 gło-
sów, będą ich mieć teraz 14. Osnabruk dla

Braunświk, Luneburga, Hanau i Fryzlar; dla Hesenkasselu Konstancya; dla Badenu Elwan-
gen; dla Wirtemburga Fulda, Korwey, U-
singen i Weilburg; dla domów nassawskich Solms, Braunfels i Leiningen. Tak więc teraz protestanci będą mieć na seymie 59 głosów, i stany protestanckie w Niemczech otrzymują w radzie Xzcey przewagę nad katolickimi 29 głosami (59 przeciw 30). W kollegium elektorckim również ewangelicy mają przewagę, albowiem tylko 3 jest elektorów katolickich, to jest Bawaryja, Czechy i Arcykanclerz, a protestanckich 5 Saxonija, ile stan, Brandenburg, Hannover, Hesen i Wirtem-
berg.

Z Szafhaury d. 22. Listopada.

Stosownie do rozkazu jenerała Ney w dniach tych tu nadesłanego, wojska francuzkie stojące załogą w różnych okregach Szwajcaryi, powinny się zgromadzić każdej nocy o pewney godzinie nieoznaczoney, za danym znakiem w bęben i zotawać pod bronią aż do dnia. Podług tegoż rozkazu oficyerowie francuzcy powinni być przytomni przy odcho-
dzeniu i przychodzeniu poczty dla przeyzrenia listów. Prawdziwy powód tego rozkazu nie jest wiadomy; nie wiadomo czyli same iedynie podeyzrenie lub też odkryty spisek jenerała Ney do niego skłonił.

Wszystkie wojska francuzkie znajdujące się w Bernie wyszły do różnych okolic Szwajcaryi; pierwszy batalion wojska liniowego helweckiego i gwardya mieyska zastąpią ich mieysce.

Liczba aresztowanych osób codziennie się powiększa. Z drugiey strony Jan Rheinhardt wybrany z kantonu Zürich deputowanym na konsultę do Paryża, którego przed kilku dniami tu aresztowano, uwolniony został i na miejsce swego przeznaczenia pojechał.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 12. GRUDNIA 1802.

Dalszy ciąg Patentu względem stempla.

o) Expedycye i wszystkie pisma, które w czacie rozprawy iakowego konkursu zachodzą, czyli to one tyczą się administratora majątku, zastępcy masy konkursowej, lub samychże wierzycielow, czyli to zawierają wyroki lub iakowe inne sądowe rozporządzenia i zlecenia, a zatem tak też w przypadku konkursu zachodzące detaxacye, inwentarze, licytacye.

p) Expedycye i dekreta, któremi sąd prozbę strony iakiey z interessem prawnym związek mającą, odmawia.

q) Skargi z iakiegokolwiek tytułu prawa powstaające.

r) Wyiaśnienia defektow, dalsze tychże wytknięcia i następane względem nich wyiaśnienia gdy takowe w sporze prawnym mieszcze pism sądowych zastępują.

s) Zażalenia o nieważność postępowania (*Quærelæ nullitatis*).

t) Protokoły względem skarg ustnie przedłożonych, procesłow ustnie przewidzionych, wyznanie świadkow zapisanych, jeżeli stromom przez kopia wydaią się.

u) Uchwały rady.

w) Pisma usprawiedliwiające z niestawienia się u sądu.

x) Zażalenie rewizyi.

y) Gravamina rewizyi.

z) Odwoody rewizyi.

aa) Rachunki z swemi allegatami i z zachodzącemi z temiż wraz defektami i tłumaczeniami się, iednak tylko w ten czas, jeżeli one w sprawie u sądu pokładają się.

bb) Pisma konkludujące.

cc) Dedukcye testamentowe.

dd) Specyfikacye majątku w celu naznaczenia mortuarii.

ee) Konsygnacya przewidzionych pism (*rotulus actorum*.)

ff) Konsygnacya substancyi w czacie dobr ustapienia.

gg) Artykuły dowodzące, lub ze świadkow ciągnięne.

hh) Swiadcetwa woźnych na rzeczy areztowane.

Pod stempel trzeciey klasy, to jest na graycarow 15 podpadaią.

a) Kopie widymowane.

b) Dekreta na ustanowienie iakiego sekwestratora.

c) Pisma i odpowiedzi czyli pisma kompassualne, które w interesie strony od sędziego lub zwierzchności do drugiego sędziego, zwierzchności albo urzędu wychodzą.

d) Awizacye.

e) Wypowiedzenia dzierżaw i lenności, mocą których kupujący iaką realność poddańczą, lub dzierżawę ziemską, albo lenność, do xiegi ewikyci lub hypoteki zapisany bydz może.

f) Wyroki sędziow polubownych.

g) Rozkazy, któremi dla mieszkającego zagranicą lub nieznaionego obżałowanego zastępcą naznacza się.

h) Relacye wszystkich zwierzchności bez różnicy w rzeczach stron tyczących się.

i) Opisanie zagrabionych ruchomości, które stronie przez kopia wydaią się.

k) Edykta zamiarem licytacyi iakich dobr, przywołania iakiego nieznaionego obża-

łowanego, umorzenia, przywołanie wierzycielow dla doczesney ugody, lub też w rzeczach strony wychodzące.

- i) Oświadczenia, które od strony w ciągu rozprawy podają się.
- m) Wszystkie reskrypta sądowe w rzeczach stron tyczących się.
- n) Relacje względem tradycyi iakich dobr.
- o) Wyroki pierwszej instancyi.
- p) Wyroki sądu appellacyjnego, i intymacye onychże od niższej instancyi do strony wychodzące.

7) Dokumenta na komplancye sądowine zawarte.

r) Zlecenia na wprowadzenie dowodu przez biegłych w sztuce, przez osobną expedycją wychodzące, które nie na stemplowaney oprócz tego proźbie piszą się.

s) Rozporządzenia w czasie zezwolonego aresztu na ruchome dobra wychodzące do tego, który areszt ma w ręku.

t) Intymacye wyrokow rewizoryalnych do niższego sędziego, i przez tegoż do strony. Sam wyrok rewizoryalny jest do szostey klasy na ryń. i przeznaczony.

§. 23. Na wszystkie przypadki, które się nie tyczą powyżey wykazanych rozpraw sądowych, przepisuie się użycie 14 klass w §. 15 po wyżey ustanowionych w sposobie następującym:

Klasa pierwsza od 3 graycarow.

Na dokumenta pieniężne wszelkiego rodzaju, których summa ryń. 25 nieprzenosi. Tutzież na dokumenta z więcej arkuszow składające się, których stempel pierwszego arkusza nad ryń. i nie wynosi.

Klasa druga od 6 graycarow.

Na wszelkie dokumenta pieniężne przeszło 25 ryń do 100 ryń.

Tutzież na dokumenta składające się z więcej arkuszy, których pierwszego arkusza stempel 2 ryń. nie przenosi.

Względnie na charakter osobisty należą do tey klasy strony następujące.

- 1. Osoby dozor trzymające i inne na iakieykolwiek publiczney lub prywatney funkcyi zostające kategorii pomniejszych.
- 2. Kursorowie urzędowi.
- 3. Parobcy piwowarscy lub młynarscy.
- 4. Czeladź służebna po gospodarstwach wiejskich.
- 5. Woźni i aresztantow wartownicy.
- 6. Czeladnicy będący rzemieślnikow, artystow, fabrykantow, i rękodzielnikow.

- 7. Parobcy domowi i palacze.
- 8. Strzelcy prości.
- 9. Chłopczy w kondycyi.
- 10. Liberya służąca.
- 11. Laicy.
- 12. Zakryftyanie i kościelni po wsiach, po miastach protekcyjonalnych i miałteczkach.
- 13. Żołnierze prości i kaprale.
- 14. Szafarze.
- 15. Owczarze iako i pomniejszy służalcy.
- 16. Nauczyciele szkół trywialnych po wsiach.

17. Wyrobniocy.
18. W powszechności strony wszelkie, poddani, lub kontrybuenci, którzy do inney klasy wyraźnie nie są przeznaczeni.

Tutzież wyznacza się powyższa stemplu klasa tak też dla niżej wykazanych dokumentow.

- 19. Swiadcetwa cechowe dla czeladzi rzemieślniczey.
- 20. Paszporta na wendrowkę dla teyż.
- 21. Proźby i memoriały wszelakiego gatunku i do wszystkich bez wyięcia instancyi, nie względnie roztrzygnięcia sądowego w sprawie spornej podawane.
- 22. Kopie wszelakieh dokumentow i al- legatow niewidymowanych.
- 23. Wypisy i kopie z protokołu względem skarg rozmaitych w drodze polityczney, albo też względem przedmiotow tamże rozpoznawanych.

24. Expedycye i dekreta z urzędow cyrkularaych, administracyi, lub od innych niższych instancyi w interesach strony drogą polityczną wychodzące, iezeli do inney stemplu klasy nie należą.

25. Wszelkie inne dokumenta i pisma, dla których nie jest inna klasa wyznaczona, a które iednak wyraźnie od użycia papieru stemplowego nie są wyiętami.

Trzecia klasa na 15 graycarow.

Względnie tych dokumentow, do których klasa stemplowa obierana bydz musi podług wartości:

Na summę pieniężną przeszło 100 ryń. do 250 ryń. Tutzież na dokumenta z więcej arkuszy składające się, ktore do pierwszego arkusza stempla na ryń. 4 wymagają.

W względzie na charakter osobisty wyznaczają się do tey klasy ieszcze strony tu wymienione.

- 1. Oficjalisci pomniejsi na publiczney i prywatney funkcyi, którzy w kategorii służby w większey klasie wyraźnie wymienionej nie zostają.

2. Mieszczanie po miastach protekcyjonalnych i poddańczych iako i po miasteczkach.

3. Posiadacze gruntow dominikalnych, iezeli są poddanemi.

4. Xieża kooperatorowie i kapelani, iako też Xieża wszyscy żadnego osobnego urzędu nie sprawuiący, tudzież którzy osobnego charakteru niepiastuią.

5. Magistraty i onychże przełożeni, iako to Burmistrz, Prezydent miasta, Wiceburmistrz, Radni, Assessorowie, miasta protekcyjonalne i poddane, tudzież miasteczka.

6. Szkół nauczyciele po miastach protekcyjonalnych i poddańczych tudzież po miastach monarchicznych i miasteczkach, oprócz głównego prowincyi miasta.

7. Zakrystyanie i kościelni po monarchicznych miastach prowincjonalnych i miasteczkach oprócz głównego miasta prowincyi.

8. Karczmarze po wsiach.
Tudzież dla niżej wyrażonych dokumentow.

9. Listy mieyskie czyli dokumenta na prawo mieyskie sobie nadane po miastach protekcyjonalnych i poddańczych iako i po miasteczkach.

10. Listy obieralne po tychże miastach i miasteczkach.

11. Wszelkie kopie pod widymate.

12. Rekwizycye, pisma konkomituiące i inne, które w strony interesie od iedney zwierzchności lub instancyi publiczney do drugiej iakimkolwiek końcem wychodzą,

13. Awizacye w drodze zasadowej.

14. Relacye wszelkich zwierzchności bez różnicy w stron interesie.

15. Konsensa przez urząd z własney mocy bez zasiągnięcia monarchicznego zezwolenia wydawane.

16. Paszporta przechodowe (Transito.)

17. Wszystkie expedyce, które wychodzą od rządow kraioowych do stron względem łaski tymże przez instancye nadworne nadanych, lub iakiego bądź innego dozwolenia. Jako też wszelkie expedyce w drodze polityczney od rządow kraioowych do podległych urzędow i zwierzchności w stron interesie wychodzące.

18. Zapisy gruntowe, listy realne, protekcyjonalne, lenne, lub iako bądź inaczej podług rozmaitey organizacyi kraioow dziedzicznych dokumenta te nazywaią się, które na wstepie do polsney iakiego gruntu chłopskiego lub służebnego poddaaym lub gruntowi holdownikom dawane bywaią.

19. Ekstrakty zniegi gruntowey.

20. Ekstrakty tabularne.

21. Opisania zbiegow, gdy te na żądanie iakiey strony od sądu lub rządu kraioowego wychodzą: iednakowoż w takowym razie tylko nakazy do urzędow cyrkularnych i magistratow wprost wychodzące w tey mierze pod stempel podpadaia, nie zaś także listy okolne czyli tak zwane kurrendy przez cyrkulaty do wszystkich zwierzchności rozsyłane.

22. Postanowienia (ugody) służących.

23. Sądow gornicznych listy kopalne i lenne.

24. Swiadcetwa dyrektorow z exami now wszystkich przedmiotow normalnych.

25. Zaświadczenia prefektow z exami now wszystkich humaniorum klass.

Czwarta Klasa 30. graycarow.
Tyczy się tych dokumentow, które się klasyfikuią podług wartosci pienięzney w summie przeszło 250 ryń. do 500. ryń.

Tudzież dla dokumentow z więcej arkuszow stempla na 7 ryń. wymaga.

Względnie na charakter osobisty należą do tey klasy następujące osoby.

1. Koncepiści.

2. Konsyljarze rachunkowi.

3. Officyerowie rachunkowi.

4. Kaszy officyerowie.

5. Adjunkci.

6. Protokoliści, w monarchicznych rządach kraioowych, i w inney służbie publiczney lub prywatney.

7. Reiesztranci i kanceliści przy instancyach nadwornych i rządach kraioowych, iako też przy monarchicznych dochodowych lub innych publicznych i prywatnych administracyach, ober dyrekcjach, inspekcyach &c.

8. Kommissanci handlowi.

9. Dworzanie.

10. Magistratualni officyalistow pomnieyszy, którzy ieszcze pod swym własnym nazwiskiem nie maią klasy wyznaczoney po miastach monarchicznych, i w mieście głównym prowincyi.

11. Parochowie i plebani po miastach na prowincyi i po wsiach bez różnicy religii.

12. Nauczyciele szkolni w mieście głównym każdej prowincyi.

13. Zakrystyanie i kościelni w mieście głównym prowincyi.

14. Gospodarze po miastach, miasteczkach w ogolności, iezeli nie maią prawa mieyskiego, z którei zaym podług klass dla

mieszczan wyznaczonych postąpić niemożna.

Pod tę klasę podpadają oraz niżej wyrażone dokumenta.

15. Świadectwa ze służby dominikałnych officyalistów i dworzan.

16. Paszporta podróżne za granicę nie czyniąc różnicy między temi osobami, które co do swiego osobistego charakteru nie są do wyższej stempla klasy przeznaczone.

17. Expedycye z okoliczności uchwał rządów krajowych immediate i z własnej mocy w rzeczach łask dotyczących się wychodzące.

18. Rezolucye urzędów cyrkularnych i administracyi dochodowych w rzeczach łaski.

19. Listy na prawo majsterstwa po miastach protekcyjnalnych, i poddańczych iako też i po miasteczkach.

Piąta Klasa na 45. graycarow.

Tyczy się dokumentow, które się klasyfikują podług wartości pieniężney w summie przeszło 500 ryń. do 750 ryń.

Względnie na charakter osobisty, następujące jeszcze osoby wyznaczają się do tej klasy.

I. Sekretarze.

2. Expedytorowie.

3. Rejestrowanie.

4. Taxatorowie.

5. Protokoliści rady.

6. Kasyerowie.

7. Buchalteryi przełożeni.

8. Assessorowie w monarchicznych rządach krajowej i w innej publiczney lub prywatney służbie.

9. Koncypiści.

10. Konsyliarze rachunkowi.

11. Kontrolerowie.

12. Adjunkci, w instancyach nadwornych i urzędach nadwornych.

13. Kommissarze cyrkularni.

14. Mieszczanie po miastach monarchicznych oprócz głównego prowincyi miasta.

15. Magistraty i onychże prezydenci czyli przełożeni, i współczłonki obrady po miastach monarchicznych oprócz głównego miasta prowincyi.

16. C. K. officyerowie.

17. Parochowie, dziekani i plebani po miastach głównych każdej prowincyi nieczyniąc między religią różnicy.

(Reszta potem.)

D O N I E S I E N I A .

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż rzeczy ruchome iako to zwierciadła, lustra, kanapy, krzesła, kopiersztychy, zasaktem, stoły, stoliki, komody, praski, kufer, sztuki gipsowe, filizanki porcelanowe, taca porcelanowa, firanki kartonowe, kotły żelazne, waga żelazna, Filippa i Barbary Cerchow małżonkowskich przekonanych własne, na zaspokojenie summy 70 czer. zł. z prowizyą, dnia 13 Grudnia r. b. przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze tu w sądzie sprzedawane będą. Wszyscy więc ochotę co kupienia mający nwiadomiją się, aby na oznaczonym wyżej terminie i miejscu o godzinie 3ciej po południu przybyli.

Drdacki.

Krzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.

Dan w Krakowie dnia 19 Listopada 1802.

Kozłowski.

Na wniosek postanowionych kuratorów majątku nieprzytomnych Gordonowskich sukcesorow, składającego się z jednego domu, z dochodow z niego i co jeszcze może się okazać, i przytomney tu sukcesorki Antoniny Wollarowski, z domu Gordonowa, wzywa się publicznie Magdalena Gordonow, z męża Raczyńska, która podług podanego tu genealogicznego wyvodu jest najbliższą żyjącą sukcesorką pozostałego tu Gordonowskiego majątku, i w bywszym polskim wojewodztwie Sandomierskim przemieszkiwać ma, ażeby na mocy niniejszego przypozwu lub w przypadku iey śmierci, iey pozostali i niewiadomi sukcesorowie do dnia 30 Maja przyszedłego roku 1803 zgłosili się na piśmie lub osobiście do nas lub do naszey registratury przed lub na tymże terminie, i tam dalszego wyroku oczekiwali, w przeciwnym albowiem razie, jeżeliby się na ostatecznym tym terminie nie zgłosili, wspomniony wyżej znajdujący się tu majątek Gordonowski zostanie zgłaszającemu się sukcesorce Antoninie z Gordonow Wollarowski przysądzony. — W Chętnie w Prusach d. 26 Lipca 1802.

Prezydent i Rada.

(Przy najbliższey Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 12. Grudnia 1802.

DONIESIENIA.

MY FRANCISZEM WTORY,

Z Bożej łaski obrany Cesarz Rzymski po wszystkie czasy pomóżyciel Rzeszy, Król Niemiec, Węgier, Czech, Galicyi i Lodomeryi, Sc. Arcy Xiążę Austryi, Xiążę Burgundy i Lotharyngii, Wielki Xiążę Tuskanski &c. &c.

Uznaliśmy za rzecz potrzebną nadać proste i bezpieczeństwo dochodu bardziej zatwierdzające urządzenie taxom stemplowym stosownie do wcześniejszych rozkazow na krochmal i puder w naszym stołecznym i rezydencyonalnym mieście Wiedniu, a zaś względem rużu we wszystkich naszych niemieckich, czeskich, i galicyjskich krolestwach i krajach poltanowio-aym; dla tego znosząc teraz wszystkie o tym będące przepisy, i zacząwszy od 1go Grudnia we wszystkich naszych niemieckich, czeskich i galicyjskich krajach dziedzicznych, mianowicie w Austryi niżej i wyżej Anizy, w Czechach, Morawie, na Śląsku, w Sztajermarku, Karynthii, Karniolu, Gorycyi, Gradyssce, tudzież w Galicyi zachodniej i wschodniej, z obięciem handlowego miasta Brodow, i cyrkulu bukowińskiego, następujące prawidło przepi-
niemy, i rozporządzamy:

Względem krochmalu i pudru.

§. 1. Wszystkie krochmal i puder, w środ linii rogatkowych miasta rezydencyonalnego Wiednia i miasta stołecznego każdej prowincyi, i po ich przedmieściach, mianowicie: w Liucu, Pradze, Bernie, Gracu, Klagenfurcie, Laybachu, Gorycyi, Krakowie, i Lwowie spotrzebowany, i czyli z tey samey lub z inney prowincyi przywożony podlega taxie stemplowej od każdego funta, bez różnicy przymiotu, po kraycarow trzy.

§. 2. Ten towar niewolno inaczej przedawac tylko wzwyczajnych paczkach papierowych, po funcie, pół i ćwierć funta podług woli fabrykanta, lub przedającego trzymających, które w dowolney ilości do stemplowania przynoszone być mogą.

§. 3. Jeżeli ten towar zkad innad przywożonym bywa, tedy na liniach rogatkowych miasta, lub w najbliższym do tego wyznaczonym urzędzie bankalnym, należycie podany, ztamąd jeżeli jest zagraniczny do główney komory celney dla zwyczajnego wykonania urzędowego przepisu odesłany, i nareszcie do urzędu stemplowego przystawiony być powinien. Jeżeli zaś krajowym jest fabrykantem; tedy odsyła się prosto do urzędu stemplowego.

§. 4. Krochmal i puder przywozić można do miasta, lub na własną potrzebę, lub na sprzedaż, lub też dla wyprowadzania go za obwód miasta: o tym powinien sprowadzający podadż urzędowi stemplowemu oświadczenie na piśmie.

W pierwszym przypadku, będzie towar w głównym urzędzie stemplowym ważony, i taxa stemplowa, według wagi na ogół wziętey *szporko* zwaney (to jest: bez odtrącenia tary czyli wagi tego, w czym jest zapakowany) za daniem kwitu odebrana, która to kwit srozza dla swego wywodu w przypadkach wizytacyi chowac powinna.

W drugim przypadku, tym samym sposobem waży się; ale ponieważ się tylko w paczkach przedawac może, które do stemplowania przynoszone, i przy teyże sposobności taxy opłacane być muszą, przeto wypadającą wagę na podanym oświadczeniu zapisac, toż przez

nazwiska osoby sprowadzającej, i pomieszkania iey, w książkę umyślnie do tego sporządzoną zanotować, towar zaś stronie z oświadczeniem razem w tym celu wydać należy, ażeby przynosząc paczki do stemplowania, podawała go urzędowi stemplowemu dla wpisania w urzędowych rejestrach wagi postępowanych już paczek od summy sprowadzonego towaru, ażeby urząd zawsze dokładną mieć mógł wiadomość o tym, u których osób krochmałem i pudrem handlujących i wiele jeszcze krochmalu i pudru do stemplowania pozostaie.

Jeżeli osoba handlująca jest znajoma i pewna; tedy niepotrzeba zabezpieczenia opłaty, bo taka powinna się bez tego pociągać urządzenie co-mieściąc do porównania należytości stemplowey.

W przeciwnym zaś razie należy opłatę stemplową przed wydaniem towaru zupełnie złożyć w urządzie, którego odebranie na wzmiarkowanym oświadczeniu potwierdzone, a kiedy paczki do stemplowania przyjdą, porachunek uczyniony być ma.

W trzecim przypadku, pieczętuje się towar, i odsyła z paletem wywozowym do komory pogranicznej. Za takowy palet płaci się kartkowego trzy krajcary do kassy stemplowey.

§. 5. Jeżeli puder lub krochmal sprowadzając do miasta niebędzie podany, a potem utajone sprowadzenie odkryte zostanie; tedy towar przepada, lub kiedy go już niebędzie, wartość podług powszechney ceny sprzedażowey po odtrąceniu taksy stemplowey w gotowiznie złożona być musi.

§. 6. Za krochmal i puder, w stemplowanych już paczkach lub woreczkach z miasta wywieziony, w żadnym przypadku opłacone stemplowe powracać się nie będzie.

§. 7. Jeżeli krochmal lub puder bez woreczkow lub paczek, albo też w niestemplowanych woreczkach, lub paczkach jakimkolwiek sposobem przedawany będzie, lub jeżeli takie woreczki i paczki z krochmałem i pudrem niestemplowane po sklepach, lub też w domach prywatnych nabywane zostaną; tedy tak przedający, iako i kupujący, tudzież handlarz posiadni, lub strona prywatna, u której woreczki znalezione, a to wszyscy z osobna podpadają karze dwadzieścia razy należytość stemplową wynoszącej: a oprócz tego towar znaleziony konfiskowanym być ma.

Gdyby zaś przedający był porządnym fabrykantem pudru i krochmalu, lub osobą do przedawania tego towaru unocowaną; tedy mu pierwszy raz podwoyną karę, to jest: summe czterdzieści razy należytość stemplową wynoszącą w pieniądzech nałożyć, a za drugą dostąpieniem procz opłaty pojedynczych grzywien utratą wyrobku, lub prawa ukarać go należy.

§. 8. Donosićiel, jeżeli dowiedzie, że kto przeciwko temu przepisowi puder i krochmal przedawał, lub kupił, lub że gdzie w jakim miejscu tenże towar w niestemplowanych woreczkach, lub paczkach na sprzedaż trzymany bywa, dostanie połowę grzywien, i wartości konfiskowanego towaru, po odtrąceniu kosztów inkwizycyjnych, części fiskalney (*quota fisci*) a gdyby kupujący sam doniósł; tedy mu procz tego daruie się kara, na którą sam był zastużyć.

W obydwóch przypadkach imie donosićiela na żądanie utajone będzie.

§. 9. Tabakowi, i stemplowi urzędnicy, i rewizorowie, lub strażnicy mają moc wizytowania składow u fabrykantow krochmalu i pudru, tudzież kramow i schowkow u osób tenże towar na sprzedaż mających, a to z własnego domysłu, bez poprzedniczego doniesienia; i pomieszkania zaś innych stron tylko za doniesieniem nastąpionym rewidować, i co w niestemplowanych woreczkach lub paczkach tego towaru znajdą, zabierać mogą, lecz są obowiązanemi do oddania zabranego towaru wraz z porządnym opisem zdarzenia administracyi dochodowey.

§. 10. Tey administracyi nadane jest prawo, przywoływania stron, czynienia indagacyi, i wydawania przyzwoitego wyroku w pierwszej instancyi.

W przeciągu 6 niedziel od dnia oddanego stronie za rewersem wyroku powinny strony karze podpadłe albo grzywiny zapłacić, albo drogą łaski, lub prawa dalsze uczynić kroki. Po upłynieniu tego sześciu-niedzielnego terminu nienależy słuchać więcej strony, lecz prokuratora kamery grzywiny drogą przyzwoitą egzekwować powinna.

Jeżeli droga łaski obrana; tedy podanie czyli rekurs do dyrekcyi tabakowey i stemplowey zamierzony do administracyi podać potrzeba, która go bez odwłoki za pomocą relacyi

zdanie iey obeymującey wżęzy przeloży. A iezeli droga sądowa obraua; tedy król: prokuratora kamery, który do zastępowania powszechnych dochodow iest obowiązany, pozwać należy.

Względem Rużu.

§. 11. Wszelki ruż, bez wyjątku, pod którym rozum się i tak zwany papier czyrkaski do rużowania, czyli by po miastach, czyli na prowincyi, gdzie dochod stemplowy iest ustanowiony, był potrzebowanym, podlega taxie stemplowej. a to: zwyczajny ruż w tygielkach biało polewanych, lub porcelanowych lub też wszkiele od każdego tuta, po graycarow piętnaście, popier czyrkaski, w kartkach przedaiący się, od każdej kartki, po graycarow cztery.

§. 12. Ten towar, czyli by zagranicznym, czyli krajowym był fabrykantem, należy w każdym razie do miasta stolecznego każdej prowincyi przystawiać, i po uskuteczonym urzędowaniu celney komory do stemplowego urzędu dla stemplowania go oddawać.

§. 13. Fabrykanci tego towaru mają jedynie wolność trzymania zapasow niestemplowanych w swoim pomieszkaniu; zabroniono im iednak wypuścić co swoich rak iakimkolwiek bądź sposobem bez stempla; rownież niewolno kupować, przedawać, lub po sklepach albo innych domach prywatnych przechowywać ten towar bez cechy stemplowej.

§. 14. Kupujący i przedaiący, tudzież kupcy, lub inne osoby takowy ruż na sprzedaż przynoszące lub w których niestemplowany się znajdzie, mają procz konfiskacyi towaru, każdy za siebie zapłacić grzywny dwadzieścia razy stemplową należność wynoszące. Gdy by zaś przedaiący sam ruż robił; tedy za pierwszym razem podwoynem grzywnami, to iest: sumnę taxę stemplową czterdzieści razy wynoszącą, a w przypadku powtorzonym, procz tychże samych grzywnien, utraci prawo robienia tego towaru ukaranym być ma.

Wreszcie podług §. 9, i 10 §. niniejszego przepisu postąpić sobie należy.

§. 15. Sprowadzanie bielidla, czyli *blanszu* z zagranicy, tudzież własne onego robienie zostanie nadal zupełnie zabronionym, a ponieważ ten zakaz iest urządzeniem politycznym; przeto C. K. urzędy stemplowe i administracye dochodowe na przyszłość do karania wykarczających przeciwko temu zakazowi żadnego wpływu mieć niemają, lecz tylko strażnikom dochodowym rozkazują się, ażeby, iezeli na wizytacyach takową zakazową przeciwną fabrykacyą odkryją, towar zatrzymali, ale iednak przez: przelożoną sobie administracyę, rządowi krajowym politycznym o tym donosili, którym czynienie dalszych krokow przystoi.

§. 16. Nakazem rozporządzamy, ażeby względem preskrypcyi kary, dodawania asystencyi, exekwowania grzywn zapadłych fałszywych stemplow, i w innych taxy pudrowe, krochmalowe, i rużowe tyczących się przypadkach, przepisy naszego stemplowego patentu pod 5tym Października bieżącego roku wykonywane były.

Dan w Naszym stołecznym i rezydencyonalnym mieście Wiedniu d. 15 Października 1802 panowania Naszego Rzymskiego i dziedzicznego krajowego 11tego roku.

FRANCISZEK. (L.S.)

Aloyzy hrabia de Ugarte.

C. K. Czeski Półkownik, i Arcy Xiążęcy
Austryacki pierwszy kanclerz.

Jozef baron von der Mark.

Franciszek hrabia de Woyna,

*Za J. C. K. M. najwyższym rozkazem
Leopold baron de Haan.*

Pewny obywatel oddając przed lat dwiema w Krakowie wizyty, zostawił w któryśm domu karabellę z spiżową rękoiscią złotem nabianą. Służący iego oniey zapozniali, i dopiero nie dawno pokazało się że tey karabelli nie masz. Przeto uprasza, aby ten dom w którymby się ta karabella znalazła, raczył donieść o niey do Kantoru Gazety Krakowskiej, gdzie się dowie właścicielu.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż rzeczy ruchome w złocie, srebrze, miedzi, mosiądzu, cynie sukniach i rożnych domowych sprzętach po niegdy P. Marcynie Krzyżanowskim, gminnym miasta Krakowa pozostałe,

na żądanie prawych jego dziedziców przez publiczną licytacją dnia 20 Grudnia r. b. o godzinie 9 zrana począwszy w kamienicy pod Nrem 31 na Grodzkiej ulicy za gotową zapłatę sprzedawane będą. — Ochotę przeto co kupić mający uwiadomią się, ażeby w miejscu i czasie wyżej oznaczonym znajdować się starali.

Drdacki.

Gollmayer.

Łodzincki.

Hirschberg.

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 20 Listopada 1802. roku.*

Kozłowski sekr.

Przez C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomia się niniejszym Edyktem Pan Xawery hrabia Branicki jako oyciec i kurator małoletniego syna swego Władysława hrabiego Branickiego, iż adwokat Madann kurator masy krydalney Kazimierza Xcia Sapięty o powrocie zwierciadeł krzyżtłowych, dwóch angielskich zegarków, poiazdu i szkatułki hebanowey naprzeciw niemu do tutejszych sądów zażobę podał, i pomocy sądowey, ile sprawiedliwość tego wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądom tutejszym miejsce jego zamieszkania wiadome nie jest, lub czyli on się w C. K. dziedzicznych krajach znajduje, przeto z jego niebezpieczeństwem i na jego koszt tutejszego adwokata Chylińskiego, iemu za kuratora przydały, z którym proces stosownie do przepisów sądowych dla C. K. dziedzicznych państw ustanowionych rozpoczęty i ukonczony będzie; on zatem tym końcem napomina się, aby w przeciągu dni 90 lub sam się stawił, lub ustanowione mu kuratorowi, jeżeli ma jakie prawa swego dowody wcześniej przestał, lub nakoniec innego jakiego obrońcę ustanowił, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu prawa tych do swej obrony środków używał, które za zdolniejsze do tego uzna, gdyż inaczej skutki swej opieszałości samby sobie przypisać musiał. Tak bowiem przepisują prawa dla C. K. dziedzicznych krajów ustanowione.

Gołaszewski.

Brożowski.

Munch.

*Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubel. Galicyi Zachodniej
Dan w Lublinie d. 24 Września 1802.
Sahaneczek.*

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmują tym Edyktem Panu Xaweremu hrabi Branickiemu, jako oycu i kuratorowi małoletniego syna swego Władysława hrabiego Branickiego, że adwokat Madann kurator masy krydalney Kazimierza Xcia Sapięty o powrocie kosztownych rzeczy z urzędu zastawniczego Lwowskiego w zastawionych zażobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżalowany został lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneż adwokata tutejszego P. Chylińskiego z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się, i ukonczony będzie: on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: aby w przeciągu dni 90 lub sam się stawił, albo jeżeli ma jakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej brony za najskuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Gołaszewski.

Brożowski.

Munch.

*Z Rady C. K. Sądów Szlachec. Lubelskie Galicyi Zachod.
Dan w Lublinie dnia 28. Września 1802.
Sahaneczek.*

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa, niniejszym obwieszczeniem podaje do wiadomości, iż po śmierci Jacka Kulczyckiego tutejszego mieszczanina pozostała się córka Łucya Kulczycka, która do majątku zmarłego oycy swojego ma prawa dziedzictwa, gdy atoli pominiętej Łucyi Kulczyckiej miejsce przemieszkowania tutejszemu sądowi wiadome nie jest, przeto niniejszym obwieszczeniem powołuje się, ażeby w przeciągu 3 lat i 18 tygodni od daty tego wyroku do tegoż majątku w tym sądzie osobiście lub przez ustanowionego sobie kuratora w osobie P. Adama Ekielskiego (dawszy mu służące do tego swoje obrony) tym pewnie zgłosiła się, inaczej po upłynięciu tym czasie majątek ow oyczyty z zgłaszającym się do niego dziedzicom będzie przyznany i wydany.

Drdacki.

Gollmayer.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 15 8bris. 1802 roku.

Kozłowski sekretarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wzywają Edyktem niniejszym Pana Ignacego Kulpińskiego, którego miejsce mieszkania nie jest wiadome, do dziedzictwa po s. p. Janie Kulpińskim pozostałego z tym ostrzeżeniem: że jeżeli się w przeciągu roku i niedziel sześciu nie zgłosi, częśćka dziedzictwa na niego przypadająca tak długo pod dozorem i w administracyi C. K. sądów tutejszych zostawac będzie, aż on podług praw przepisu za zmarłego ogłoszonym zostanie. W Krakowie dnia 22 Maja 1802.

Jozef de Nikorowicz

Chrstiański.

Brzozad.

Z Rady C. K. sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
Staupenski

C. K. Magistrat Kazimierza dolnego oznajmuie tym Edyktem starozakonnemu Beniaminowi Efrainowiczowi, że Star. Mortko Dawidowicz przeciw niemu u magistratu tutejszego w sprawie o zapłacenie zł. pol. 1950 c. s. c. żalobę podał, i o pomoc sądu (ile sprawiedliwość wymaga) dopraszał się: — Gdy zaś magistrat tutejszy nie mając wiadomości gdzieby on znajdował, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, temuż patrona Matensza Waszkowskiego z jego szkoda i kosztem zastępcą postanowił, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończonym zostanie. — On przeto niniejszym Edyktem tym końcu ujomina się, ażeby dnia 25 Februar. 1803 roku o godzinie 9 zrana do pertraktacyi sunnaryczney sam osobiście stanął, albo jeżeli ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo na koniec innego patrona sobie obrął, tego magistratowi tutejszemu wymienił, i podług przepisow tych środków prawa używał, które do obrony swojej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność, z zażądania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Dan w Kazimierzu dolnym dnia 22 9bris 1802.

Kosary, proconsul.

Mastowski, syndicus.

F. Zylchert, affor.

Rozporządzenie Cesarsko-Królewskiego Gubernium Galicyi zachodniej.

Cło od sprowadzania kopersztynchow, czyli estampow na nowa ustanawia się prawem.

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Najwyższym dekretem nadwornym pod d. 19 p. m. Października chwalił raczył, ażeby od kopersztynchow, z zagranicy sprowadzonych, dziedzielnik złotych ryńskich za celnar na cło odbierano; ale względem związek kopersztynchami opatrzonych zwyczaj dotychczasowy utrzymać się powinien.

Ta zatem uchwała do powszechny podaje się wiadomości.

Dan w Krakowie dnia 5 Listopada 1802.

Jan Nep. hrabia de Trautmansdorf,

Władowy Gubernator.

Jan Edler de Platzer.

Od C. K. Rządow Kraiowych Galicyi Zachodniej.

Ponieważ w Urzędowie tutejszokraiowym mieście, które w cyrkule Jozefowskiu leży,

zawakowało tymczasowe syndykowstwo z nadgroda roczną 300 tyń. wyuoszącą, przeto się ta okoliczność do powszechney podaie wiadomości, tym końcem, ażeby kompetenci dekretami objeralności z przepisu prawa opatrzeni, i języku polski, lub przynymniej słowiański iaki z nimi spokrewniony umiejący, którzy urzędu tego dostąpić sobie khyżą, prozby swe należy-cie sporządzone w przeciagu 6 tygodni prosto do C. K. zachodnio galicyyskich rządów kraio-nych podawali. W Krakowie d. 16 Listopada 1802.

Hrabia Sedlnicki.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymia tym Edyktem Uro. Dymytrowi Chuczynskiemu i Franciszkowi Dydynskiemu, że Jan Florentin Gorski prze-ciurko nimi i innym pozwanym względem exekucyi dekretów Tribunal: Lubels: umieszczenia wierzycieli a osobliwie powoda na Jaroszewieach Korytowszczyzna stawany wyymaiąc kalkulacyią od sukcesorow Piotrkowskich u sądow tych żatobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy wcale w C. K. kra-jach dziedzicznych znajduią się, im patrona tuteyszego Ur. Hakenschmida, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey roz-pocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominaią się: aby w czasie przyzwonitym to jest: dnia 8 Stycznia 1803 zrana o godzinie 9 sami się stawili, albo jeżeli mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie prze-szali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienił i podług przepi-sow tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za nayskuteczney-sze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. praw, samiby sobie przypisać, byli winni. Dan w Lublinie dnia 30 Września 1802.

Gotaśzewski.

Furtscher.

Gruszecki.

Z Rady C. K. sądow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod. Sahaneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej, oznaymia tym Edyktem Panu Xaweremu Hrabii Branickiemu jako oycu i Kuratorowi małżetelnego Władysława Hrabiego Branickiego, że adwokat Madann Kurator spraw nally krydalney zmarłego Kammerzxa Xcia Sapiehy o powrocie namiotu żatobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga do-praszał się.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości, gdzie obżatowany zostaię, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, onemu adwokata tuteyszego P. Chyleńskiego z jego szko-dą i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten, stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończonym będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem się upomina, aby w przeciagu dni 90 sam się stawil, albo jeżeli ma iakie prawa swego do-wody, te zastępcy ustanowionemu wcześniej przeszał, albo nakoniec innego sobie patrona obrął, tego Sądom tuteyszym wymienił i podług przepisow tych środków prawa używał, które do swej obrony za nayskuteczney-sze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Gotaśzewski.

Brożowski.

Minch.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej
Dan w Lublinie 24 Września 1802.*

Sahaneck.

Poniewadem ja niżej podpisana Kontraktem z JW. hrabinią Jozefą de Karoly, z domu Baronową de Harrucker, i JW. C. K. jenerał majorem Piotrem baronem de Bolza, jako peł-nomocnikiem wszystkich sukcesorow Maryanny hrabiny Sztokhamer tu w Wiedniu 24 Grud-nia 1801 zawartym wzniainkowaney JW. hrabini de Karoly, i liniom hrabiow Sztokhamer, a tym samym ich sukcesorom wszystkie moje dobra i części w kommitacie bekellerskim po-łożone bez wyjątku, i najmniejszego warunku pod tym obowiązkiem ustąpiła: ażeby ich na-

bywey długi moje pod 24 Grudnia 1801 własnoręcznie odemnie spisane, a trzykroć do pię-
dziesiąt tyficy ryńskich wynoszące spłacili, i mnie na roczne utrzymanie piętnaście tyficy
ryńskich do zgonu mego dawali; ponieważ także JW. hrabia Jozef de Karoly po śmierci me-
boszki matki swoiey, i JW. baron Piotr de Bolza, jako pełnomocnik sukcesorow Maryanny
hrabiny Sztokhamer w kontrakcie dziś ze mną na proźbę moją zawartym zezwolili na spłaca-
nie długow po zawarciu pierwszego kontraktu ieszcze wynalezionych, w rozkładzie przezem-
nie dziliay własnoręcznie podpisanym zawartych, i 38,127 ryń. wynoszących, i dawanie
mi nadal iuż nie 15,000 ryń. lecz dwunastu tyficy ryń. rocznie na moje utrzymanie się, pok-
zyc będę: przeto wydaię ninieysze uroczyste oświadczenie moie, że procz długow w obydwóch
pomienionych wypisach wyszczególnionych wcale żadnych innych nie mam, ani też inehmi obo-
wiązka mi obciążona nie iestem, a zatym JW. nabywcom dobr moich w żaden sposob ciężarem stać
się więcey nie mogę; owszem iako najmocniey oświadczam, że do zaciągania iakichkolwiek
długow, lub wchodzenia w inne uciążliwe iakokolwiek zwane obowiazki nazawsze niezdolną
iestem; i ażeby wzmiankowani JW. nabywcom dobr moich JW. hrabia Jozef de Karoly, tudzież
JW. jenerałmaior Piotr baron de Bolza iako pełnomocnik sukcesorow Maryanny hrabiny
Sztokhamer nazawsze i zupełnie zabezpieczonemi byli, taka wyraźna wola iest moja, by na-
tychmiast potrzebay uczynili krok względem ogłoszenia moiey uznanej tu niezdolności zacią-
gania długow, i wchodzenia iakokolwiek w uciążliwe obowiazki, po wszystkich C. K. krajach
dziedzicznych, podług praw poltanowionych, gdyż oprócz wyznaczoney na utrzymanie moie
summy, którey żadnym sposobem obciążać nie mogę, nic wcale nie potiądam, więc po-
dług naywyższy przestrogi wszelkiego wchodzenia w interesa pieniężne lub uciążliwe unikać
powinnam. Na dowod czego ninieysze oświadczenie własną podpisawszy ręką, pieczęcią moją
świerdziłam. W Wiedniu 26 Sierpnia 1802.

(L.S.)

Barbara hrabina Siskowics.
z domu baronowa Harruker.

C. K. Magistrat Kazimierza dolnego oznymuje tym Edyktom Starozakonnemu
Beniaminowi Kyra mowiczowi: że Starozakonny Meriko Dawidowicz cyrile i Chaia
Dawidowiczowa corka przeciw niemu u Magistratu tuteyszego, w sprawie o powroce-
nie rzeczy i pieniędzy, w moc posagu danych, lub zapłaceniu cathowicie ezer. zł. 44
sum eo quod interest: żatobę podali i o pomoc Sądu (ile sprawiedliwość wymaga)
doproszali się.

Gdyż ten Magistrat tutejszy niemając wiadomości gdzieby on zostawał, lub czy
wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdulo się, temuż patrona Matęszka Wasz-
kowskiego z tego szkoda i kosztem zastępcą p stunowił, z którym proces ten podług br-
dyngacji sądowey rozpocznie się, i ukończonym zostanie.— On przeto ninieyszym Edy-
ktom tym końcem upomina się, ażeby dniu 25 Februariu 1803 roku o godzinie 9 zranu,
do pertraktacyi summarycznay sam osobiscie stanął, albo iżeli ma prawo swego do-
wody, to zastępcy wyznaczonemu wciósne przestął, albo nakoniec innego patrona
sobie obrat, tego magistratowi tutejszemu wymienił, i podług przepisow tych srodkow
prawa używał, które do obrony swoiey sprawy za nayskuteczniejszye osądzi, gdyż
inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikującą, podług opiewu C. K. pruu,
samby sobie przypisać był winion. Dan w Kazimierzu dolnym d. 22 gbris 1802.

Kosary, proconsul.

Mustowski, syndicus.

F. Zylohert, assessor.

C. K. Gubernium Galicyi Zachodniey. — Penieważ w tutejszekraiovym mieście
Krasnymstwie, cyr. chętm. urząd Syndyka z rocznym salarium 400 ryń. potężny
zawstrwał; przeto się to tym końcem do wiadomości podaje, ażeby kompetenci maia-
cy przepisane dekreta obieralność, i umiający język polski, lub iahik lutek stowian-
ski z nim spokrewniony, którzy sobie życzą dostąpić tego urzędu, przaby nalezyca
opatrzona w przeciagu 6 tygodni bez pośrednia do C. K. Gubernium Zachodniey Gal-
icyi podawali. — W Krakowie d. 19 Listopada 1802.

Hrabia Sedlnieki.

Rozporządzenie Cesarско Krolewskiego Gubernium Galicyi Zachodniey.

Wolno sprowadzać stal zagraniczną, graniastą przednią, grubości ćwierć cala małą.
Podług Najwyższego Dekretu nadwornego pod 11 m. Października pozwolono przez komory komercyjnalne pograniczne sprowadzać przedniejsze gatunki zagranicznej Stali graniastej, grubością swoją ćwierć cala nieprzewyższającej, za opłatą cła po trzy krzyceary od wartości złotego ryńskiego.

Co się zatym do powszechney podaie wiadomości. — W Krakowie dnia 5 Listopada 1802.

Jan Nepomu hrabia de Trautmannsdorf,
kraiowy Gubernator.

Jan Edler de Platzer.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznaymują tym Edyktem PP. Jozefowi i Elconorze Karwickim małżonkom: że Antoni i Katarzyna Stęplowscy u C. K. Sądów tych — o zapłaceniu summy kapitalney 639 zł. pol. 11 gr. i prowizyjnalney 280 zł. pol. — żatobę na nich podali, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś Sądy te, niemając wiadomości, gdzie PP. obżatowani zostają, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedziczy: znajdując się, onymże adwokata tutejszego P. Wadentego Ostrowskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się, i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby dnia 1 Lutego 1803 roku sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczesnie przostali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać musieli.

Józef de Nikorowicz.

Chraścianski.
Brzozad.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 26 Października 1802.

Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Ur. Karolowi Szaniawskiemu, że Ur. Tekla z Szaniawskich Skwarisk i Antoni Skwariski małżonkowie, tudzież małoletni Dramińscy pod opieką matki Tekli Skwariskiej i Ur. Jana Pniewskiego wspotopiskuna zostający przeciw niemu i Franciszko z Mysłowskich dzaniawskiej, niemniej Wiktorowi Szaniawskiemu do Sądów tych w sprawie o Egzekucyę na sa ysfakcyia summy 8000 zł. pol. żatobę podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopruszali się.

Gdy zaś te sądy nie mając wiadomości, gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych znajduć się, niemu patrona tutejszego Ur. Rynbergeru z tego szkoda i tego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto tym Edyktem niniejszym upominają się: ażeby w czasie przywołitym to jest: na dzień 17 Stycznia 1803 r. sam się stawili, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. Praw, samiby sobie przypisać być winien.

Den w Lublinie d. 19. Października 1802.

Gołofzewski.
Gruszecki.
Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szla: Lubel. Galicyi Zachodniej.
Suhaneck.